

'Het einde van het reistoerisme is nabij'

- vrijdag 27 november 2009

Close-up

Compagnie Barbarie goot haar twijfels over de reishype in een serie losse sketches, met de nodige dosis zelfironie. Franky Verdickt © Franky Verdickt

BRUSSEL - Compagnie Barbarie neemt toerisme op de korrel Reizen is niet goed voor u. Laat staan voor de wereld. Tot die suggestie komen de zes actrices van Compagnie Barbarie in hun snaakse voorstelling 'Too far east is west'.

Van onze medewerker

'We zijn zelf heel slechte reizigers', bekennen Amber Goethals en Karolien De Bleser. 'Zo gingen we al meermaals met z'n allen op vakantie naar Frankrijk: wat een gedoe! Welke man komt wanneer achter, hoeveel auto's rijden er, wat voor dit en dat kind? Maandenlang ben je dat aan het regelen, om dan op een veldje te belanden dat net zo goed je achtertuin kon zijn. Reizen is je verplaatsen van de ene banaliteit naar de andere, maar dan met meer stress.'

Goethals en De Bleser studeerden een paar jaar geleden af aan het Rits. Met hun medestudenten Ruth Beeckmans, Lotte Vaes, Sarah Vangeel, Evelien Broekaert en Liesje De Backer richtten ze Compagnie Barbarie op. Die groepsnaam tekent hun gezonde zelfironie: hij suggereert snaterende eenden, barbaarse barbies. Samen houden de Barbaries ervan om maatschappelijke evidenties binnenstebuiten te keren. In 2007 werd hun debuut *Undertwasser wasserwasser* een vrolijk statement tegen de dwang van sport.

Too far east is west bouwt op dezelfde sketchstructuur, maar richt zich tegen de romantiek van exotische stranden en avontuurlijke trips. Het decor vormt een natuurhistorisch museum met opgezette soorten reizigers: van 'de zelfzoeker' tot 'de wereldverzamelaar'. Beeckmans slaat op hol met een opblaashaai, Vangeel transformeert van een zonneklopster tot een bedelend straatkind. Banale vakantiedia's maken hun kritiek af.

'We hebben veel gediscussieerd over eigen ervaringen, maar ook inspiratie gehaald uit boeken als *De kunst*

van het reizen van Alain de Botton en *Vrouwen op ontdekkingsreis* van Wolf Kielich', vertelt Goethals. 'Ik voel me nu minder schuldig over het feit dat ik liever op een Brussels terras blijf zitten dan te reizen. Mensen snappen dat niet, vinden dat snel bekrompen. Ik weet nu wat antwoorden.'

Waarom zouden we het reizen moeten laten?

De Bleser: 'Voor het algemene welzijn van de planeet en onze eigen geestelijke gezondheid! (*lacht*) Veel ongereptheid wordt compleet omgebouwd zodat iedereen er zou kunnen komen: met een westerse wc, met een Starbucks.'

Goethals: 'Ik heb altijd gelachen met mijn moeder, die zegt dat je al die dingen toch ook gewoon op National Geographic kan zien. Maar ik begin haar steeds beter te begrijpen. Je staat onder de pyramiden in Egypte toch ook maar gewoon tussen de andere toeristen? Wat is daar eigenlijk nog "authentiek, aan? Het is angstaanjagend hoe makkelijk we meegaan in die hele retoriek van de reisbusiness: 'rust brengen', 'rijker worden'. Het is echt een taboe geworden om toe te geven dat je het misschien toch niet zo leuk had in Argentinië.'

Waarom kiezen jullie in de voorstelling voor de vorm van een museum? Wordt reizen straks iets historisch?

Goethals: 'We zijn echt uitgegaan van het einde van reistoerisme, ja. Zo vonden we een foto waarop bijna honderd vliegtuigen tegelijk opstijgen. Als je dat doordenkt, moet het wel eens ontploffen.'

De Bleser: 'Denk aan Trash Island, dat drijvende plastic eiland in de Stille Oceaan. Ik zie het nog gebeuren dat dat straks de nieuwste hippe vakantiebestemming wordt. Zo decadent zijn we wel. In een documentaire zagen we dat rijke Russen eindelijk een oplossing gevonden hebben voor de limiet van plezieryachten. Ze varen nu uit naar toeristische vliegdekschepen, pakweg voor de kust van Saint-Tropez.'

Jullie verwerkten jullie twijfels over sport of reizen telkens in losse sketches. Mikt Barbarie op een komisch profiel?

De Bleser: 'Dat fragmentarische zal altijd wel blijven, maar we zijn zelf altijd verrast over hoe grappig het eindresultaat uitvalt. Dat is niet het uitgangspunt. Korte scènes worden snel een gimmick, terwijl er veel meer in zit. Daar willen we nog in groeien, door meer wrangheid op te zoeken. We zien voor Barbarie dan ook nog vele jaren om stappen te zetten.'

Zaterdag in CC Westrand, Dilbeek (02/466.20.30). Tot 4 februari op reis langs Genk, Brussel, Aalst, Heusden-Zolder, Menen, Berchem en Brugge.

www.huubcolla.be

Wouter Hillaert